

Kotiteollisuus, T

Kuun ja auringon
vliss olento on
krmeen kasvot ja
rippeet enkelin

Sek minusta
jlljell en on
miss olin ja
miss lentelin

Tuuli yltynyt hakkaa naruja lipputankojen
tuuli yltynyt ky yli puiden rankojen

Tmn taivaan alla tuuli puhaltaa
se hakee vertaistaan
ja pieni ihminen ristii ktens
rukoillakseen
Mutta rukous on vain mutinaa tuulessa
ei sit kukaan kuule ja
jos jostain joskus lytyy jumala
ei se lapsekseen, kuvakseen
minua tunnista

Unohduksen
sylist nousee
raudanharmaalle
taivaalle

lintujen parvet
kun tuuli levitt
tomua
yllemme

Pelkn kuolemaa, ei kukaan kulje tll vetten pll
pelkn kuolemaa, ja pelkn el tll